

Občanské právo

Soukromé právo zahrnuje práva a povinnosti vznikající ze vzájemného styku osob sobě rovných a jejich vůle.

Právo veřejné a soukromé

Právo je pojem používaný ve dvojitěm pojetí

- 1) V objektivním slova smyslu – soubor právních norem zákazů a dovolení, jimiž právotvorné společenství upravuje přípustnost jednání a vzájemné vztahy svých členů
- 2) V subjektivním smyslu, - oprávnění osoby nějak se chovat

Právo veřejné

- Jsou to právní normy, které upravují vztahy mezi státem (jako nositelem státní moci) a mezi občany, právníckými osobami
- Uplatňuje se tam, kde se uplatňuje veřejná moc
- - je zde nerovné postavení subjektů
- Stát využívá svého mocenského postavení k prosazování právních norem
- Veřejná moc vystupuje vůči osobám ve formě příkazů, zákazů, donucování apod.
- Veřejnou moc vykonává stát prostřednictvím moci zákonodárné, výkonné a soudní
- Právo veřejné je např. trestní, správní, finanční, mezinárodní, procesní předpisy

Právo soukromé

- Subjekty mají rovné postavení, žádný z nich nemá právo a není oprávněn rozhodovat o právech a povinnostech druhého, jsou rovnoprávní
- Vztahuje se především k soukromým osobám a vztahům mezi nimi
- Právo soukromé je např. právo občanské, obchodní, rodinné

Význam občanského práva

Občanské právo je považováno za základ právního státu. Právě toto odvětví práva vymezuje a zabezpečuje hlavní zásadu právního státu tj. nedotknutelnost lidské důstojnosti a svobody všech občanů v právním státě deklarované již v Ústavě ČR.

Občanské právo je právem soukromým, které upravuje vzájemná práva a povinnosti osob. Má své typické znaky

- Týká se primárně soukromých zájmů
- Subjekty jsou si v občanském právu rovny (jeden druhému nemůže přiznávat práva nebo ukládat povinnosti)
- Reguluje vztahy mezi jednotlivci (nikoliv mezi nositelům veřejné moci)

Občanský zákoník (č. 89/2012 Sb.), vstoupil v účinnost dne 1.1.2014.(platný od 22.3.2012). Občanský zákoník řeší nejen problematiku původního občanského zákoníku , do níž zakomponoval zákonodárce určité úpravy, ale zahrnuje také několik dalších do té doby samostatných zákonů. Jedná se např. o zákon o nájmu a podnájmu nebytových prostor, zákon o vlastnictví bytů, zákon o rodině, zákon o sdružování občanů, zákon o obecně prospěšných společnostech, zákon odpovědnosti za škodu, způsobenou vadou

výrobku, zákon o cenných papírech a další. Vstoupila nová úprava občanských a také obchodních práv. Byla upravena dvojitost obou předchozích zákonů (občanského a obchodního)

Pod pojmem občanského práva je dnes třeba rozumět soubor právních norem, které upravují postavení člověka jako fyzické osoby a právnických osob a vzájemné soukromoprávní vztahy těchto osob.

Společenské vztahy tvořící předmět občanského práva, tedy majetkové vztahy fyzických i právnických osob, vztahy vyplývají s ochrany osobnosti. Jde o vztahy, kde mají účastníci rovné postavení. (Typické u smluv, např. kupní, darovací).

Občanský zákoník

Má části -obecná část, obsahuje normy pro všechny části občanského práva, předpisy soukromého práva společné (o osobách, fyzických, právnických, právních jednání, o zastoupení, o věcech, cenných papírech, promlčení, prekluzi)

Skládá se ze 4 základních částí

- Právo rodinné
- Práva absolutní majetková (věcná práva, zejména právo vlastnické práva k věcem cizím, právo dědické)
- Právo relativní majetková (závazková – zejména smlouvy, ale také závazky z porušení práv, např. odpovědnost za způsobenou škodu)
- Právo osobnostní (zejména právo na ochranu osobnosti)

Pramenem občanského práva je Ústava ČR, Listina základních práv a svobod, občanský zákoník č. 89/ 2012 Sb., není v něm zahrnut veškerý obsah občanského práva, neboť např. otázky pracovního poměru, registrovaného partnerství jsou vyhrazeny jiným zákonům. Dalším důležitým pramenem je tedy zákoník práce, autorský zákon, zákon o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, zákon o užitných vzorech, zákon o ochraně práv k novým odrůdám rostlin a plemenným zvířatům aj.

Právo hmotné a procesní

Hmotné právo je soustava právních předpisů, které stanoví, jak se mají lidé v právních vztazích chovat, např. co je zakázáno a co dovoleno.

Procesní právo jsou speciální právní předpisy, které říkají jakým způsobem probíhá proces, ve kterém se určité subjektivní právo uplatňuje u soudu, nebo jak postupují soud či jiný státní orgán v případě, že rozhoduje o něčích právech a povinnostech. Zvláštním druhem soudního procesu je pak trestní řízení, ve kterém soud rozhoduje o vině a trestu za spáchaný trestný čin.

Např. Občanský soudní řád přesně upravuje za jakých podmínek a jakým způsobem se můžeme u soudu domáhat, aby soud rozhodl nějaký spor. Obdobou je trestní řád jako předpis trestního práva. Mezi nejvýznamnější patří občanský soudní řád, trestní řád a správní řád.

Lze tedy říci, že hmotné právo je souhrn právních norem, které stanoví práva a povinnosti svým subjektům. Postup jak se těchto práv domoci, nebo jak vymoci tyto povinnosti reguluje procesní právo.

Příkladem hmotněprávního zákoníku je občanský zákoník.

Vymezení soukromého práva

Chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo starat se vlastní štěstí, a štěstí jeho rodiny nebo lidí jemu blízkých takovým způsobem, jež nepůsobí bezdůvodně újmu druhým.

Soukromé právo spočívá zejména na těchto **zásadách**:

- Každý má právo na ochranu svého života a zdraví, jakož i svobody, cti, důstojnosti a soukromí
- Rodina, rodičovství a manželství používají zvláštní zákonné ochrany
- Nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu nebo pro závislost svého postavení utrpět nedůvodnou újmu, nikdo však také nesmí bezdůvodně těžit z vlastní neschopnosti k újmě druhých
- Daný slib zavazuje a smlouvy mají být splněny
- Vlastnické právo je chráněno zákonem a jen zákon může stanovit jak vlastnické právo vzniká a zaniká
- Nikomu nelze odepřít, co mu po právu náleží

Zásady soukromého práva

Zásady ústavněprávní úrovně

- v Ústavě, LZPP, příklad čl. 1 L : Lidé jsou svobodní, rovni v důstojnosti a právech. Základní právo a svoboda jsou nezadatelné, nezcizitelné, neprohlášené, nezrušitelné...čl.6 právo na život, čl 10 právo na zachování lidské důstojnosti cti, dobré pověsti, jména, čl 1 právo na ochranu vlastnického práva

Zásada občanskoprávní

- Obsažena zejm. v § 3 a násl.
- **1. autonomie vůle osob soukromého práva**
 - - možnost soukromoprávních subjektů utvářet soukromoprávní vztahy podle své svobodné vůle
 - - jsou to ony samy strany, které si určí, zda chtějí právní jednání učinit, jaké, s jakým adresátem a v jaké formě (smluvní autonomie, vlastnická)
 - - subjekty mohou vstupovat svobodně ze své vůle a iniciativy do soukromoprávních vztahů a stanovit většinou svá práva a povinnosti (pokud nejsou omezeni normami kogentními)
 - Umožňuje jim dispozitivnost právních norem
 - - není neomezená je limitována zákonnými zákazy, dobrými mravy, veřejným pořádkem, ujednáním s druhou stranou, případně rozhodnutím orgánu veřejné moci (Dobré mravy – pojem nedefinovaný, utvářen soudní praxí, souhrnem společenských kulturních a mravních hodnot, které v historickém vývoji osvědčují svou jistou neměnnost. Jejich podíl má přispět v jednotlivých konkrétních případech k odstranění tvrdosti a nalezení spravedlivého řešení, k níž by mohlo dojít při aplikaci zákona. (Veřejný pořádek – právem stanovený a chráněný stav společnosti a státu, na jehož neporušitelnost je třeba trvat, pravidla, na kterých spočívají právní základy společnosti)
- **2. rovné (rozumět hmotněprávní) postavení osob soukromého práva**

občanský zákoník je vybudován na svobodě jednotlivce a potlačuje rovnost jako princip občanského práva, rovnost nezakotvuje, jen se na ni odvolává v důvodové zprávě (resp. na čl. 1 Listiny)

 - - platí pro všechny osoby (fyzické FO, právnické PO, stát- pokud by vystupoval jako soukr. osoba)
 - - žádná z osob nemůže autoritativně jednostranně určovat druhé osobě soukromého práva soukromoprávní postavení tj. založit její práva a povinnosti

- - osoby se musí ve vzájemném soukromoprávním styku o svých právech a povinnostech dohodnout. To neplatí u vzniku povinnosti na základě zákona např. vznik povinnosti nahradit majetkovou újmu
- - v případě sporu – nemůže žádná ze stran autoritativně na druhé vynucovat výkon těchto práv a plnění těchto povinností (výjimečně svépomoc) a musí se dohodnout, obrátit na soud, případně rozhodce
- **3.zákaz nikoho nepoškodit, resp. nikomu neškodit**
- - každá osoba se může chovat libovolně, jak sama uzná za vhodné, ale svým jednáním (konáním, opomenutím) musí zůstat v mezích zákona. Nesmí jinou soukromou osobu poškozovat na osobnosti ani na majetku.
- **4. zákaz nikdo nesmí pro nedostatek věku, rozumu, nebo závislosti svého postavení utrpět nedůvodnou újmu“** nikdo zároveň nesmí bezdůvodně těžit z vlastní neschopnosti k újmě a tíži druhých

Praktický návod jak se orientovat ve Sbírce zákonů

Každoroční množství nově přijímaných zákonů a podzákonných předpisů představuje pro podnikatele změť právních norem, ve které je složité se zorientovat.

01.01.2020 | BusinessInfo.cz

Především pak menší podnikatelé mohou mít problém se novým či neustále se měnícím právním normám včas přizpůsobit a průběžně na ně reagovat tak, aby nedocházelo k jejich porušování, za což jim hrozí vysoké sankce.

V tomto článku se proto zaměříme na základní pravidla při přijímání nových právních předpisů, vysvětlíme některé typické pojmy, se kterými se mohou podnikatelé při práci se Sbírkou zákonů a mezinárodních smluv setkat, a představíme budoucí verzi elektronické Sbírky zákonů.

Podrobný obsah

[Úvod](#)

[Co je to Sbírka zákonů?](#)

[Co Sbírka zákonů obsahuje?](#)

[Členění Sbírky zákonů a citace právních předpisů](#)

[Platnost, účinnost a vyhlášení](#)

◦ [Rozhodná data u právního předpisů](#)

[Novelizace a derogace](#)

◦ [Novelizace](#)

[Vnitřní systém právních předpisů](#)

Úvod

Ministerstvo vnitra ČR, které má na starosti přípravu nové elektronické Sbírky zákonů, v roce 2018 uvedlo, že databáze této Sbírky bude obsahovat přibližně 38 000 právních předpisů českého práva, z nichž přibližně 9 000 právních předpisů je platných. Toto číslo navíc každým rokem narůstá.

Především menší podnikatelé tak mohou mít problém se v množství neustále se měnících právních norem orientovat a včas na ně reagovat. V následujících řádcích se proto pokusíme vysvětlit některé ze základních pojmů, aby byla pro podnikatele orientace ve Sbírce zákonů co možná nejsnazší.

Co je to Sbírka zákonů?

Sbírka zákonů a mezinárodních smluv (dále jen „Sbírka zákonů“) je oficiální úředním listem, ve kterém se vyhláší závazné znění právního předpisu, mezinárodní smlouvy či jiného aktu, o kterém tak stanoví zákon.

Sbírka zákonů je upravena zákonem č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a Sbírce mezinárodních smluv. Dle tohoto zákona zajišťuje vydávání, tisk a distribuci Sbírky zákonů Ministerstvo vnitra ČR. Ministerstvo vnitra také zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup stejnopis Sbírky zákonů, který ovšem není považován za Sbírku zákonů a Sbírku mezinárodních smluv, a tudíž není závazný, nýbrž pouze informativní.

Zmiňovaný zákon měl být od 1. 1. 2020 nahrazen zákonem č. 222/2016 Sb., o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlášených ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv), dle kterého se Sbírka zákonů a mezinárodních smluv povede v elektronické a listinné podobě a obě podoby budou mít stejné právní účinky. Vydavatelem Sbírky zákonů zůstane i nadále Ministerstvo vnitra. Účinnost zákona č. 222/2016 Sb. však byla o dva roky posunuta, a tak bude závazná elektronická Sbírka zákonů v České republice fungovat až od 1. 1. 2022.

Elektronický systém Sbírky zákonů, který bude naplno fungovat od 1. 1. 2022, bude patřit mezi informační systémy veřejné správy. Elektronická podoba Sbírky zákonů konečně přenese Sbírku zákonů z listinné podoby i na internet, což se v 21. století zdá jako samozřejmost.

[Zpět na začátek](#)

Co Sbírka zákonů obsahuje?

Ve Sbírce zákonů se vyhlašují:

- 1) ústavní zákony,
- 2) zákony,
- 3) zákonná opatření Senátu,
- 4) nařízení vlády,
- 5) prováděcí právní předpisy vydané ministerstvem, jiným ústředním správním úřadem nebo Českou národní bankou (označované názvem „vyhláška“), pokud jiný právní předpis nestanoví jiný postup jeho vyhlášení,
- 6) platné mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána, nebo mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána a jež mají být zcela nebo zčásti prozatímně prováděny před jejím vstupem v platnost, a to ve znění, které je pro Českou republiku závazné, včetně výhrad učiněných Českou republikou; mezinárodní smlouva, která je současně sjednána Evropskou unií a Českou republikou se vyhlašuje odkazem na částku Úředního věstníku Evropské unie, ve které byla vyhlášena,
- 7) oznámení o ukončení platnosti mezinárodní smlouvy podle předešlého bodu a o jiné skutečnosti důležité pro provádění mezinárodní smlouvy podle předešlého bodu,
- 8) opravy českého překladu mezinárodní smlouvy,
- 9) nálezy Ústavního soudu, pokud tak stanoví jiný zákon,
- 10) sdělení Ústavního soudu, jestliže o jeho vyhlášení Ústavní soud rozhodne,
- 11) usnesení Poslanecké sněmovny o tom, že setrvává na zákonu vráceném prezidentem republiky,

- 12) usnesení Poslanecké sněmovny o zákonném opatření Senátu, nebo sdělení předsedy Poslanecké sněmovny, že se Poslanecká sněmovna na své první schůzi o zákonném opatření Senátu neusnesla,
- 13) rozhodnutí předsedy Senátu, a není-li funkce předsedy Senátu obsazena, předsedy Poslanecké sněmovny, o vyhlášení volby prezidenta republiky,
- 14) rozhodnutí prezidenta republiky, usnesení komory Parlamentu a usnesení vlády, pokud tak stanoví jiný zákon nebo jestliže o jeho vyhlášení státní orgán, který jej učinil, rozhodne,
- 15) rozhodnutí předsedy vlády o vyhlášení nouzového stavu,
- 16) sdělení ministerstva, jiného ústředního správního úřadu, České národní banky nebo Státní volební komise o skutečnosti nebo přijatém rozhodnutí, pokud tak stanoví jiný zákon,
- 17) sdělení Ministerstva vnitra o opravě chyby (dále jen „sdělení o opravě chyby“).

[Zpět na začátek](#)

Členění Sbírky zákonů a citace právních předpisů

Při studiu právních předpisů či v rámci odkazů na různá ustanovení zákona se můžete setkat se zkratkou „Sb.“. Tato zkratka se užívá právě při citaci právních předpisů vyhlášených ve Sbírce zákonů.

Sbírka zákonů se vede v tzv. částkách; jedná se o sešity obsahující jeden nebo několik právních předpisů. Částky jsou označeny pořadovými čísly, jejichž řada se uzavírá koncem každého kalendářního roku. U každého právního předpisu je rovněž uvedeno, která osoba jej podepsala, přičemž podpis je nahrazen zkratkou „v. r.“ za jménem osoby.

Své číslování mají i zákony a další právní předpisy publikované ve Sbírce zákonů. Skládá se z pořadového čísla předpisu, lomítka a roku, ve kterém byl předpis vyhlášen. (například Ústava České republiky má č. 1/1993 Sb., občanský zákoník č. 89/2012 Sb.).

Stejně jako u částek, i číselná řada právních předpisů vždy začíná počátkem kalendářního roku a uzavírá se vždy s jeho koncem. (Příklad: Posledním předpisem roku 2018 byl zákon č. 336/2018 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2019,

po kterém následoval první předpis roku 2019, a to Nařízení vlády č. 1/2019 Sb., o oborech státní služby.)

S účinností nového zákona o Sbírce zákonů bude povinnou součástí právního předpisu také Informativní přehled veřejnoprávních povinností vyplývajících z návrhu právního předpisu. Ten bude formou přehledné tabulky shrnovat základní povinnosti vyplývající z nového právního předpisu a bude vždy přílohou zákona.

[Zpět na začátek](#)

Platnost, účinnost a vyhlášení

Právní předpisy vyhlášené ve Sbírce zákonů nabývají platnosti dnem jejich vyhlášení (publikace) ve Sbírce zákonů. Tímto dnem se stávají součástí právního řádu ČR. Vyhlášením právního předpisu ve Sbírce zákonů se rozumí den rozeslání příslušné částky Sbírky zákonů v listinné podobě.

Od 1. 1. 2022 bude za vyhlášení právního předpisu považován den zpřístupnění částky, v níž je právní předpis obsažen, s využitím elektronického systému Sbírky zákonů. Pokud by nastala překážka bránící vyhlášení právního předpisu elektronicky a bylo-li by třeba právní předpis neprodleně vyhlásit ve Sbírce zákonů, vyhlásí Ministerstvo vnitra právní předpis v listinné podobě.

Ve Sbírce zákonů je u každého předpisu vyhlášeného výše uvedeným postupem uveden také den účinnosti tohoto předpisu. Tímto dnem se předpis stává účinným vůči všem adresátům, kteří jsou povinni se dle něj chovat, a ze kterého jim vznikají práva a povinnosti. Není-li stanoven pozdější den nabytí účinnosti, nabývají právní předpisy vyhlášené ve Sbírce listin účinnosti obecně počátkem patnáctého dne následujícího po dni jeho vyhlášení. Vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem, lze výjimečně stanovit dřívější počátek nabytí účinnosti, nejdříve však dnem jeho vyhlášení.

Okamžik platnosti a účinnosti právní normy tedy může ve výjimečných případech splývat, norma však nemůže nabýt účinnosti dříve, než nabyde platnosti. Jednalo by se totiž o tzv. retroaktivitu, tedy nepřipustnou zpětnou účinnost, která je v právu nežádoucí.

Mezidobí, kdy je norma vyhlášena a je tedy platná, zatím však není účinná, se nazývá legisvakanní doba (legisvakance) a slouží k seznámení se adresátů s novou právní

normou a poskytuje jim čas k adaptaci. Jak již bylo uvedeno, není-li stanoveno jinak, nabývá norma účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení.

U komplexnějších právních úprav však může být legisvakanční doba stanovena jinak – příkladem je nový občanský zákoník, který byl platný od 22. 3. 2012, ale jeho účinnost byla stanovena až na 1. 1. 2014, jeho adresáti tak měli necelé dva roky k seznámení se s novinkami, které občanský zákoník přinesl.

Výše uvedené pravidlo ale dozná významné změny, když s účinností od 1. 1. 2022 budou právní předpisy vyhlášené ve Sbírce zákonů nabývat účinnosti vždy k 1. lednu nebo 1. červenci daného kalendářního roku, nebude-li stanoveno jinak.

Tento krok má alespoň částečně ulevit podnikatelům, kteří již nebudou muset neustále kontrolovat, zda nebyly přijaty právní předpisy, které jim ukládají povinnosti, a kdy tyto předpisy nabývají účinnosti. Jelikož budou právní předpisy nabývat účinnosti pouze dva dny v roce, mohou podnikatelé kontrolovat nově přijaté právní předpisy ve Sbírce listin jen několikrát za toto období.

Prováděcí předpisy (nařízení vlády, vyhlášky) mohou být ve Sbírce zákonů vyhlášeny nejdříve současně s vyhlášením zákona, k jehož provedení jsou vydány; účinnosti mohou nabýt nejdříve současně s nabytím účinnosti tohoto zákona.

Rozhodná data u právního předpisů

U právních předpisů se tak můžeme setkat se třemi daty, které je nezbytné rozlišovat:

datum, kdy byl právní předpis přijat (schválen, usnesen k tomu příslušným orgánem),

datum, kdy vstoupil právní předpis v platnost (tj. kdy byl publikován, vyhlášen ve Sbírce zákonů),

datum, kdy nabyl právní předpis účinnosti (tj. po uplynutí legisvakanční doby).

Rozlišování těchto tří dat, lze demonstrovat na již zmiňovaném zákoně č. 89/2012 Sb., občanském zákoníku, který byl přijat 3. února 2012, v platnost vstoupil dne 22. března 2012 a účinnosti nabyl dne 1. ledna 2014.

[Zpět na začátek](#)

Novelizace a derogace

Ke změně právního předpisu může dojít následujícími dvěma způsoby:

dosavadní právní předpis je zrušen (došlo k jeho tzv. derogaci), kdy tento dosavadní právní předpis může, ale nemusí, být nahrazen novým právním předpisem;

změnou dosavadního právního předpisu (tedy jeho tzv. novelizací)

Novelizace

O novelizaci právního předpisu se jedná tehdy, pokud:

nový právní předpis změnil (částečně) znění dřívějšího právního předpisu, tj. dojde ke změně některé právní normy v předpisu obsažené,

do stávajícího právního předpisu je doplněna (přidána) norma, kterou dříve neobsahoval,

dojde ke zrušení některé právní normy obsažené v dosavadním předpisu, aniž by došlo ke zrušení celého právního předpisu (v tomto případě jde jak o derogaci, tedy zrušení určité právní normy, tak o novelizaci, tedy změnu právního předpisu.).

Novější právní předpis (tzv. novela), který mění znění dřívějšího právního předpisu, je považován za samostatný právní předpis, má tedy své vlastní označení, den platnosti i den účinnosti. Od okamžiku své účinnosti se však jeho obsah stává obsahem dřívějšího právního předpisu, když dojde k tzv. novelizaci.

Pokud novelizací nedošlo ke změně názvu původního právního předpisu, platí tento právní předpis pod svým původním názvem v novelizovaném znění předpisu. Proto se můžete při studiu právních předpisů setkat s častým dodatkem „ve znění pozdějších předpisů“ (případně „ve znění zákona“ či „ve znění novel“.)

Pro lepší orientaci v novelizovaných právních předpisech si stačí zapamatovat základní pravidlo: Právní norma novější (pozdější) vždy nahrazuje normu starší (dřívější). To znamená, že i bez výslovného zrušení dřívější právní normy (derogace)

se starší normy ruší novými normami, pokud starší normy nemohou vedle nových obstát.

[Zpět na začátek](#)

Vnitřní systém právních předpisů

I jednotlivé právní předpisy mají svůj vnitřní systém členění, které má usnadnit orientaci v předpisu. Rozsáhlejší právní předpisy, jako je například občanský zákoník, se člení na části („ČÁST PRVNÍ“). Ty se dále člení na hlavy („Hlava I“), které mají své díly („Díl I“). Díly mohou mít oddíly („Oddíl 1“), oddíly se mohou členit na pododdíly („Pododdíl 1“).

Jednotlivá ustanovení zákona jsou označovány jako paragrafy (§), případně články. Ty mohou být dále členěny na odstavce, pododstavce a body (písmena). Této systematiky se využívá mimo jiné při citování ustanovení právních předpisů.

Proto se například ustanovení o ochraně vlastnického práva dle občanského zákoníku cituje takto: „Vlastnické právo je dle § 3 odst. 2 písm. e) chráněno zákonem a jen zákon může stanovit, jak vlastnické právo vzniká a zaniká.“

Ta ustanovení právních předpisů, která stávající právní předpis novelizují, tedy kterým se právní předpis mění nebo doplňuje, případně ustanovení, která jiný právní předpis derogují, tedy jiný právní předpis nebo některé jeho normy zrušují, bývají umístěna obvykle na závěr právního předpisu, mezi tzv. „Závěrečnými ustanoveními“. Po nich obvykle následuje už jen ustanovení ohledně účinnosti zákona.

[Zpět na začátek](#)

Dostupnost Sbírky zákonů

Jak již bylo uvedeno, Sbírka zákonů je v závazném znění vydávána pouze v listinné podobě. K dostání je ve vybraných prodejních, knihovnách či správních úřadech. K dispozici ji mají i advokáti a notáři.

Kromě těchto subjektů má každá obec (městský obvod či část) povinnost disponovat alespoň jedním výtiskem každé částky, aby mohl občanům umožnit nahlížet do Sbírky zákonů. Stejnou povinnost mají i kraje a hlavní město Praha.

Stejnopis Sbírky zákonů je dostupný rovněž na internetových stránkách Ministerstva vnitra ČR. Upozorňujeme ale, že tento stejnopis není považován za Sbírku zákonů, a tudíž nemá právně závazný charakter. Pro přehlednější vyhledávání ve Sbírce zákonů připravilo Ministerstvo vnitra ČR přehledný manuál, který popisuje, jak se ve stejnopisu Sbírky zákonů orientovat a na základě jakých kritérií v ní vyhledávat.

[Zpět na začátek](#)

Pro portál BusinessInfo.cz zpracoval advokát Mgr. Marek Doleček, partner DKS LEGAL.

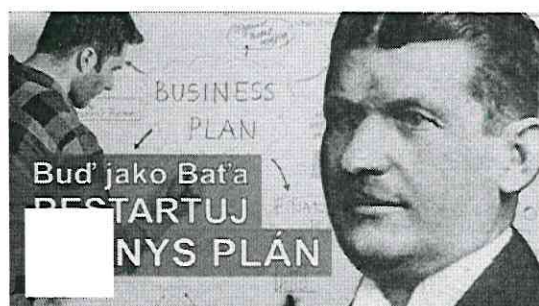
Přehled všech témat Právního průvodce

- **Témata:** [Právní průvodce](#) | [Právo](#) • **Oblasti podnikání:** [Právo, právní služby](#) | [Služby](#)
- **Teritorium:** [Česká republika](#)

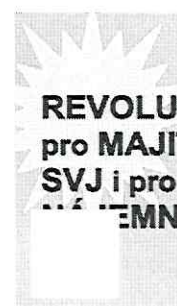
DOPORUČUJEME

Unikátní náplasti BioHealing hojí i dosud neléčitelné chronické rány

Krize jako příležitost – Jak efektivně předělat podnikatelský plán

Vyúčtovár minulostí. přehled or

○ ○ ○ ○ ○

